

дивитись на будівлю під правильним кутом, її цілком можна уявити **фортецею, населеною привидами, чи покинутим замком, чи базою прибульців** на далекій планеті.

Еш би радо опинилася в будь-якому з цих місць, аби не тут – вона переходила до нової школи, і це означало, що дівчинка знову буде новенькою в класі. Уже втретє за рік її сім'ї доводилося переїжджати через мамину роботу.

Еш розправила скаутську стрічку. Вона була частиною **уніформи загону скаутів «Дикунки»**, і на ній красувалися **десятки нашивок. Кожна свідчила** про особливе досягнення Еш або про здобуті навички. Це були своєрідні трофеї, які завжди залишалися з дівчиною. **Еш потерла одну з нашивок – на удачу.**

– Не можна отак стовбичити посеред сходів, – сказав якийсь хлопчик, що став поряд.

– Ти що, **Зазубилася?** – підхопила дівчинка, яка стала з іншого боку.

– Ну, було б супер, якби мені допомогли зорієнтуватися. Я шукаю кабінет 247.

Хлопчик у другому ряду оживився і вказав на обкладинку свого підручника, де були наклеєні стікери Майнкрафт.

– Так, з відеоігор я особливо люблю Майнкрафт,
– кивнула Еш.

Може, хоч цього разу їй буде простіше знайти друзів.

– То кажеш, ти любиш тварин? – запитала міс Мінерва. – Може, приглянеш за нашим **Бароном Пампушечкою?**

Хлопчик із наліпками Майнкрафт знову оживився і підняв руку.

– Барон... Пампушечка? – несміливо перепитала Еш.

Розділ 2

ГІПОТЕЗА: НАША ВЧИТЕЛЬКА ПРИРОДОЗНАВСТВА ПРИБУЛА З ПОСТАПОКАЛІПТИЧНОГО МАЙБУТНЬОГО

Джоді Меркадо переглянула свій список спорядження. Бінокль – є. Сонцезахисні окуляри – є. Теплий плащ – надто жаркий і, мабуть, не знадобиться, тому залишиться вдома. Дівчинка добре підготувалася і знала про увесь інвентар, потрібний для **шпигування**.

«Гм, використовувати окуляри й бінокль одночасно все ж таки

не дуже зручно», – подумала Джоді, вагаючись між двома предметами.

– *Перепрощую*, – сказав хтось за спиною.

Дівчинка повернулася й побачила новеньку.

– А це спортзал?

– Так, – швидко відповіла Джоді, – це він!

Потримай, будь ласка.

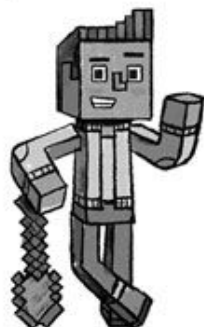
Джоді передала новенькій сонячні окуляри.

В бінокль все ж краще видно, як **вчителька природознавства, докторка Калпеппер** (або просто док), іде через шкільну парковку з коробкою, мікросхемами, шнурами і ще купою всіляких пристроїв.

– Вибач, ще одне запитання, – озвалась новенька. – А де вчитель фізкультури?

ПОЗНАЙОМТЕСЯ З ГРАВЦЯМИ:

МОРГАН

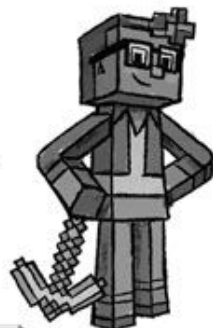
ПО

ЕШ

ДЖОДІ

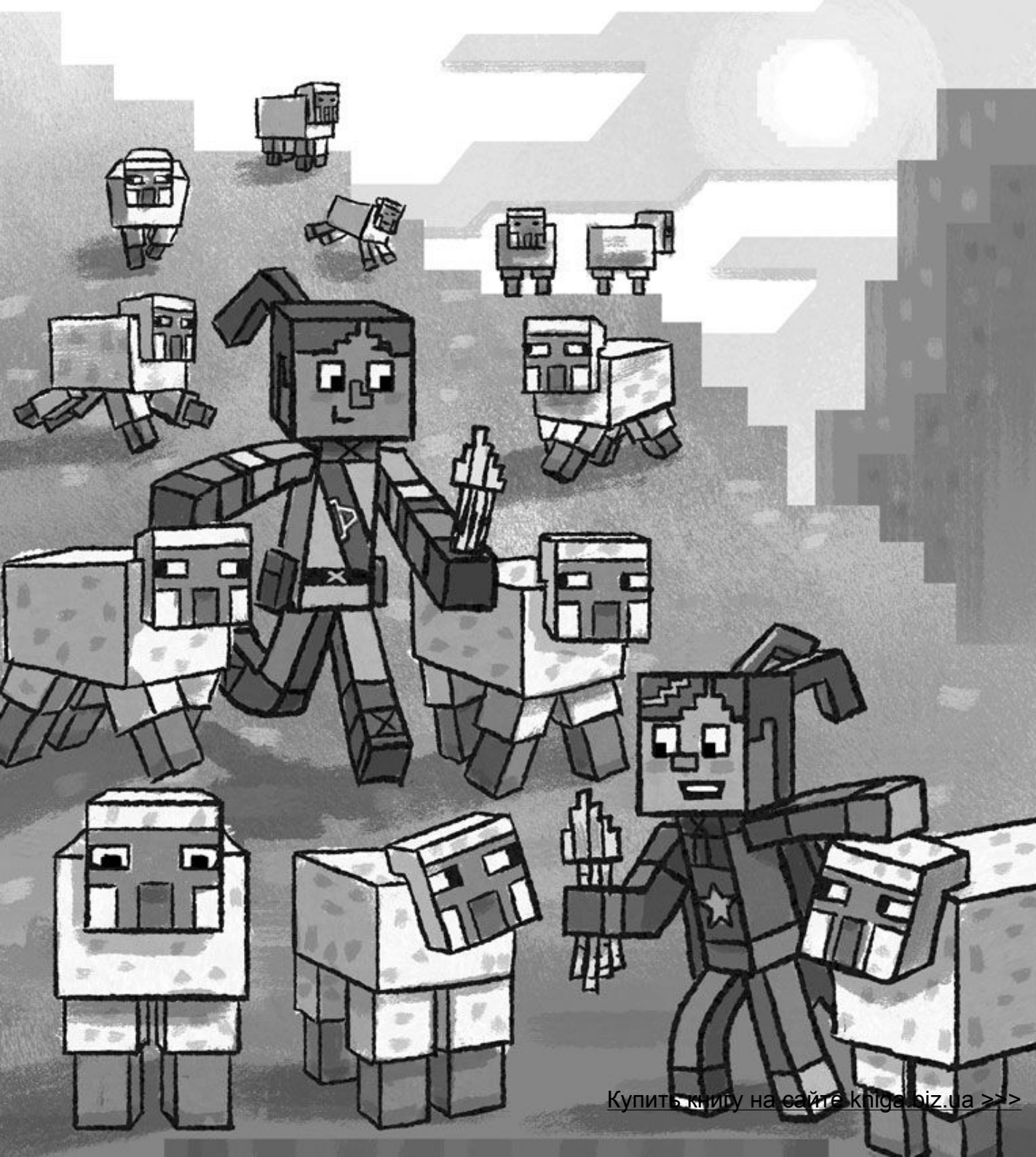
ГАРПЕР

МІС МІНЕРВА

ДОКТОРКА КАЛПЕПЕР

ТАКЕ ЗНАЙШЛИ!

– Ти готова? – спитала Джоді, повернувшись до Еш.

Подружка кивнула. Дівчатка спустилися з пагорба – в руках обидві тримали по жмутку пшениці. Слідом за ними дріботіли дві вівці.

– ОГО! – вигукнув По. – ВІВЦІ!

– ВОНИ ХОДЯТЬ ЗА ПШЕНИЦЕЮ, – здогадалася Гарпер. – Це ж класно! У нас тепер завжди буде вовна.

– А В МОРГАНА ДОМАШНІ УЛЮБЛЕНЦІ, ЯКИХ МОЖНА БУДЕ ДОГЛЯДАТИ, ПОКИ МИ ТУТ, – пояснила Джоді, підійшовши ближче.

Еш передала пшеницю Морганові.

– МИ ЗНАЄМО, ЩО ТИ ЛЮБИШ ТВАРИН.

– Люблю! Вони чудові! – засяв Морган.